

В. В. Кузик

Никоненко Юрій Павлович

НИКОНЕНКО Юрій Павлович (14. 06. 1944, м. Єльня Смолен. обл., РФ) – диригент. Закін. Ленінгр. консерваторію (нині С.-Петербург, 1971, кл. хор. диригування; 1974, кл. оперно-симф. диригування М. Рабиновича). 1974–78 – диригент Ярославл. симф. оркестру (РФ), 1978–89 – Держ. симф. оркестру УРСР (Київ), 1991 – опер. театрів С.-Петербурга, 1995 – Смолен. рос. нар. оркестру. 1995–99 – гол. диригент і худож. кер. Держ. духового оркестру України (Київ). Популяризував твори укр. композиторів, зокрема був першим виконавцем низки творів Е. Ванжури (3 симф. на слов'ян. теми), М. Тутковського (Симф.), І. Рачинського (Симф.), Б. Буєвського (Симф. № 5, 6, 7), В. Сильвестрова (Симф. № 4), Л. Колодуба (Концерт для труби з оркестром), Г. Майбороди (Симф. № 4, «Святкова увертюра»), М. Дремлюги (Концерт для скрипки з оркестром), Я. Губанова (Симф. № 5, 6, Концерт для скрипки з оркестром) та ін. Записав на фірмі «Мелодія» низку грамплатівок, зокрема з творів Л. Ревуцького, М. Скорика, Е. Ванжури, Б. Буєвського, І. Поклада, П. Майбороди, С. Гулака-Артемівського, П. Ніщинського. Здійснив фонд. записи на Укр. радіо.

Рекомендована література

1. Бабенко О. Відкрито забуту сторінку (симфонії Е. Ванжури) // КіЖ. 1987, 22 берез.;
2. Кузик В. Ювілей на «біс» // УК. 1999. № 11–12.

Бібліографічний опис:

Никоненко Юрій Павлович / В. В. Кузик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-72210>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).